

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ หากคนมีคุณภาพย่อมส่งเสริมให้สังคมและประเทศชาติมีความก้าวหน้า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ได้กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 8) ซึ่งสอดคล้องตามวิสัยทัศน์การพัฒนาการศึกษาที่รัฐบาลได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาไว้เพื่อมุ่งพัฒนาคนไทยในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียงพอพร้อมทั้งด้านคุณธรรมและความรู้ ซึ่งนำไปสู่การวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รอบคอบ ระมัดระวังทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งให้เป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ขยันหมั่นเพียร และพร้อมที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น (คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549 : 47)

มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ผู้ที่ผ่านการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจะเป็นกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะไปตอบสนองความต้องการและพัฒนาประเทศ ภารกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัย คือ การจัดการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การวิจัย การสร้างองค์ความรู้และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจของมหาวิทยาลัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศชาติ (ประดิษฐ์ มีสุข, 2544:67) และความสำเร็จในการจัดการศึกษาตามภารกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัยนั้น อาศัยการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของนักศึกษาที่สำคัญประการหนึ่ง ทั้งนี้เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม รวมทั้งประสบการณ์ซึ่งเป็นผลที่ได้มาจากการเรียนรู้ การฝึกอบรมและการสอน (เต็มศักดิ์ คทวนิช, 2548 : 38) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเป็นตัวชี้วัดคุณภาพของผู้เรียนที่ได้มาจากการประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน (กรมวิชาการ, 2537:47)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีเป็นหน่วยงานหนึ่งมีหน้าที่ผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ คุณธรรม จริยธรรมสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์นั้นต้องได้รับการคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ซึ่งถือว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจากมหาวิทยาลัย มีคุณสมบัติที่มหาวิทยาลัยกำหนด และน่าจะมีความสามารถเพียงพอที่จะเรียนได้ในเกณฑ์ แต่ในปัจจุบันพบว่ามึนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จำนวนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดและการพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากสถิติระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจและพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่ 1 และพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	ภาวะรอพินิจ		พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	534	7.47	109	1.53
2	45	.62	47	.66
3	33	.46	5	.07
4	3	.042	0	0
5	4	.056	1	.01
รวม	619	8.67	162	2.27

(ที่มา : จุลสารงานทะเบียน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2550 : 81-85)

จากตาราง 1 เห็นได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในภาวะรอพินิจ ร้อยละ 7.47 และนักศึกษาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาร้อยละ 1.53 ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีโอกาสที่จะพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาหรือใช้ระยะเวลาในการเรียนนานกว่าที่หลักสูตรกำหนด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงและการพัฒนานักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสามารถที่จะศึกษาในมหาวิทยาลัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหรืออยู่ในเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในการการพัฒนา นักศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกระทำตั้งแต่ระยะเริ่มแรกนั้น คือ ควรพัฒนานักศึกษาดังแต่เริ่มเข้าเรียน หรือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อย่างไรก็ตามในการพัฒนานักศึกษานั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาต้องเข้าใจอย่างท่องแท้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้นมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพล

ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำ และตัวแปรแต่ละตัวมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไร

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพที่สำคัญทางการศึกษาจึงมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างกว้างขวาง จากการศึกษา พบว่า สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาจากปัจจัยหลาย ๆ ด้าน Bloom (1976 : 139) กล่าวว่า สิ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอยู่ 3 ประการคือ 1) พฤติกรรมด้านความรู้ความคิด เป็นความรู้ความสามารถและทักษะของผู้เรียนที่มีมาก่อน 2) คุณลักษณะทางจิตใจเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้แก่ ความสนใจในการเรียน เจตคติต่อการเรียน และการยอมรับความสามารถของตน เป็นต้น 3) คุณภาพการเรียนการสอน หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเรียน การสอน การเสริมแรงของครู การได้รับการแนะนำ เป็นต้น Anastasi (1982 :148) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ได้แก่ การเอาใจใส่ต่อการเรียน เจตคติต่อการเรียน การปรับตัว พฤติกรรมการเรียน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Khan (1969 :216-222) พบว่า องค์ประกอบด้านจิตพิสัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อครู ความสนใจทางวิชาการ นิสัยทางการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจของครอบครัวที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ งานวิจัยของสุพัตรา วิจิตร โสภกา (2532 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พบว่า องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันและองค์ประกอบทางการปรับตัวต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sledge (1976 :4944) ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรด้านเศรษฐกิจ สังคมพบว่า รายได้ของครอบครัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mclamed (1987 : 4331A) ศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ขุนฤทธิ์เอียด (2544 : 90) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสตูล พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยของจิตชนก เจริญใจและคณะ (2545 : 202-203) ศึกษาอิทธิพลการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์และความยุติธรรมของแบบทดสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า คะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปริญญาตรี สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยลักษณ์ อัคริรพงศ์ (2538 : 46) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อันดับในการที่เลือกมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัย

ของมณฑลราชัน ฐุพินิจ (2540 : 93) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช พบว่า ประเภทโรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และเกรดเฉลี่ยสะสมในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญา กรณิตนันท์ (2527 : 68) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอันดับการเลือกและคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและจำนวนปีที่ใช้ในการศึกษาของนิสิตสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่เลือกคณะที่สอบเข้าเป็นอันดับ 1 หรือ 2 จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่เลือกคณะในการเข้าศึกษาเป็นอันดับอื่น ๆ งานวิจัยของกอบชัย โปธินาแคะ (2546 : 83-84) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ตัวแปรเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ หอมจันทร์ (2546 : 84-85) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ตัวแปรเวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของเต็มศักดิ์ คทวนิช (2548 : 36) ศึกษาปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของชุลีพรรณ พลขำนิ (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาเรียน และการปรับตัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน งานวิจัยของสุพัตรา วิจิตร โสภากา (2532 : บทคัดย่อ) ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่าองค์ประกอบการปรับตัวต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน งานวิจัยของเกษมชัย และหิม (2542 : 137) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกองค์ประกอบด้านจิตพิสัย องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยอิสลาม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า นิสัยในการเรียนเจตคติต่อการเรียน การปรับตัวเป็นองค์ประกอบทางด้านจิตพิสัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ และกัลยาณี จิตต์การุณ (2541 : 27-28) ศึกษาเกณฑ์การเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับวิธีการสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพนม พงษ์ไพบูลย์ (2536 : 20) ผลการวิเคราะห์รายงานการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีอิทธิพลต่อวิธีการสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษามีการเปลี่ยนแปลงการสอบ มีการสอบรวมสอบ

แยก ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการความยุติธรรมและได้บุคคลที่มีลักษณะเหมาะสมในการเข้าศึกษาและมีความสามารถในการศึกษาต่อได้อย่างมีความสุข (อรุณี อ่อนสวัสดิ์และชอบ ลีชอ, 2541 : 99-100)

จากเหตุผลและงานวิจัยข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าตัวแปรรายได้ของครอบครัว รายจ่ายของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ประเภทโรงเรียน อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า วิธีสอบคัดเลือก เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อการเรียน การปรับตัว ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีและมีอิทธิพลในรูปแบบใด เพื่อให้ได้รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และสามารถนำผลการวิจัยที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่น ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และตัวนักศึกษานเอง เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปพัฒนาตัวนักศึกษา อันจะเป็นการเสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพในการพัฒนาสังคมดังเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล (LISREL 8.30)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษา รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. พัฒนารูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรประเภทโรงเรียน อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา วิธีสอบคัดเลือก รายจ่ายต่อเดือน รายได้ของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปรับตัว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเพื่อสนับสนุนในการตั้งสมมติฐาน โดยเสนอรายละเอียดไว้ในบทที่ 2 ของการวิจัยฉบับนี้

รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อธิบายลักษณะความสัมพันธ์ได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรประเภทโรงเรียน อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า วิธีการคัดเลือก เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม รายจ่ายต่อเดือน รายได้ของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน นิสัยในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการปรับตัว

2. อันดับที่ใช้ในการสอบเข้าได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรประเภทโรงเรียนและคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา

3. คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาได้รับอิทธิพลทางตรงจากประเภทโรงเรียน เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม รายจ่ายต่อเดือน รายได้ของครอบครัว เจตคติต่อการเรียน

4. วิธีสอบคัดเลือกได้รับอิทธิพลทางตรงจากคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา

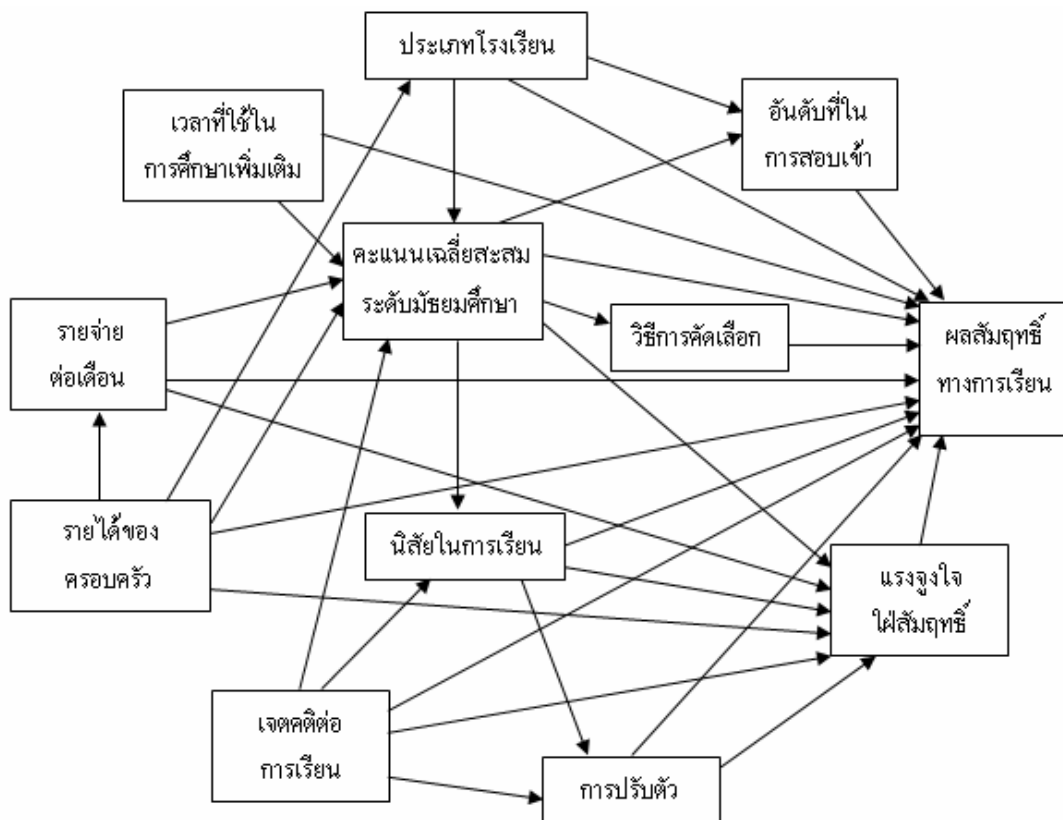
5. รายจ่ายต่อเดือนได้รับอิทธิพลทางตรงจากรายได้ของครอบครัว

6. นิสัยในการเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาและเจตคติต่อการเรียน

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้รับอิทธิพลทางตรงจากคะแนนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษา รายจ่ายของนักศึกษา รายได้ของครอบครัว นิสัยในการเรียน เจตคติต่อการเรียนและการปรับตัว

8. การปรับตัวได้รับอิทธิพลทางตรงจากนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัยรูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แสดงดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ตามสมมติฐาน

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้

1.1 ได้รูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

1.2 ได้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ของครอบครัว รายจ่ายต่อเดือน คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ประเภทโรงเรียน อันดับที่ในการสอบเข้า เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ วิธีสอบคัดเลือก นิสัยในการเรียน การปรับตัวที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

1.3 ได้พัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อการศึกษาการวิเคราะห์รูปแบบปัจจัยเชิงสาเหตุช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 ผลการวิจัยเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและผู้ปกครองสามารถนำไปเป็นสารสนเทศในการพัฒนาตัวนักศึกษาและเสริมสร้างนักศึกษาให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาสังคม

2.2 เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาในการปรับปรุงตนเองก่อให้เกิดความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 1,564 คน

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 520 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่

3.1.1 รายได้ของครอบครัว

3.1.2 รายจ่ายต่อเดือน

3.1.3 คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา

3.1.4 ประเภทโรงเรียน

3.1.5 อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า

3.1.6 วิธีสอบคัดเลือก

3.1.7 เวลาในการศึกษาเพิ่มเติม

3.1.8 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.1.9 เจตคติต่อการเรียน

3.1.10 การปรับตัว

3.1.11 นิสัยในการเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2
2. ปัจจัยเชิงสาเหตุ หมายถึง ตัวพยากรณ์หรือตัวแปรอิสระซึ่งเป็นสาเหตุและอิทธิพลต่อตัวแปรตามหรือตัวแปรผล
3. รายได้ของครอบครัว หมายถึง รายได้ที่ได้จากการประกอบอาชีพของบิดา มารดา ผู้ที่อุปการะเลี้ยงดู หรือผู้ส่งเสียค่าใช้จ่ายให้นักศึกษาขณะที่กำลังศึกษา
4. รายจ่ายต่อเดือน หมายถึง จำนวนเงินที่นักศึกษาใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและการเรียน เช่น ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าอาหาร ในแต่ละเดือน
5. คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
6. ประเภทโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าประกอบด้วยโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน
7. อันดับที่ใช้ในการสอบเข้า หมายถึง อันดับที่ใช้ในการเลือกสาขาวิชาที่สอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
8. วิธีสอบคัดเลือก หมายถึง วิธีการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คือ วิธีรับตรง และ Admission
9. เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม หมายถึง เวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ การค้นคว้าหาความรู้และการทำการบ้านนอกเหนือจากชั่วโมงเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรีเฉลี่ยต่อวัน
11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนา ความมุ่งมั่น พยายามที่จะกระทำการต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่หวังไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค วัตถุประสงค์ด้วยแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
12. เจตคติต่อการเรียน หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนและสาขาวิชาที่เรียนในทิศทางใดทิศทางหนึ่งทั้งด้านดีและไม่ดี
13. การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเองในสถานการณ์ต่างๆ ความสามารถจัดการด้านการเรียน การควบคุมอารมณ์ อันเกิดจากความเครียด ความวิตกกังวลและการปรับตนเองให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในขณะที่อยู่ในสถานศึกษา
14. นิสัยในการเรียน หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่กระทำหรือปฏิบัติต่อการเรียนอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งกลายเป็นนิสัย ความเคยชิน

15. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสมภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550
ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี